

lejši; ali le malo časa terpi, zlasti v mokrotnih cerkvah, kjer se farbe lušiti začne in odpadejo. Mikševa malarija pa je stanovitna, desiravno je njegovo zlatenje miloblješče. Njegov sláj je pristojin. In večidel po natóri marmorja izobrazuje, — v kateri umetnosti jo je prav delječ pripeljal.

Od resnice rečeniga se zamore le tisti prepričati, kdor je njegove izdelke sam vidil, ali od tacihi umetnikov hvaliti slišal, kateri so jih vidili, in jih prav presoditi zamorejo, kakor na Fužini na Hrovaškem, kjer je na cesarske potroške véliki oltar čisto iz noviga izdelal; ali v Belkah s. Križa podružnici v Verhniški fari naredil; pri š. Lorencu pri Temenci na Dolenskim, kjer je Mikše vse 3 oltarje farne cerkve premalal in prenovil, in 5 novih podob na véliki oltar postavil, ktere so tako lično in v pravih primérah izdelane, de slednjiga, ki jih vidi, ginejo, in k serčni pobožnosti obudé.

Cena njegovih izdelkov ni previsôka, in zaderžanje Mikšetovo je priljudno in hvale vredno. Zatorej ga vsim duhovnim gospodam in družim, kateri njega potrebujejo, iz lastniga nagiba priporočim, ter jim obljubim, de bodo resnico mojih besedi poterdili.

Š. Lorenc 30. dan maliga serpana 1847.

J. P.

Odperto pismo

zlast Gorencam zastran ipavskiga vina.

Vi po navadi ipavca med slabe vina štejete, ktere so ravno za silo, pa ne kaj prav zdrave glavi in želodcu. Tudi jez sim bil take misli, kakor ste vi, dokler nisim na Ipavsko prišel; in kér zdej z očmi, z nosam in z ustmi svojo poprešnjo pomoto spoznavam, želim tudi vam oči odpréti, in vam na pot stopiti, de ne bote s svojo nevednostjo več tolikokrat oštirjam priložnosti k lažém dajali: zakaj povém vam za resnico, de ipavske vina, ktere so prav kuhane, so sploh dobre in zdrave. To morate pa že po pameti soditi, de vse enake ne morejo biti, nekte so boljši, nekte slabji; ali veliko veliko ipavskih vin je, ktere se tudi dobriga zastaraniga štajarca ne vstrašijo; pa vi taciga vina ne pijete za ipavca, ampak za druge po svojih mislih dobre vina. Vozniki vina se vam samí skrivé posmehavajo in nam odkrito povéjo, de vi dosti dostikrat, kadar kličete brežanke, rebulje ali stariga štajarca, pijete ipavca, in vam je vseč, kér je zares dober, le iména „ipavec“ ne smete slišati. Zavoljo vaše uterjene pomote jo gorenski oštirji enoglasno terdijo, de je treba ipavca v drugo suknjo obléči, to je, mu drugo imé dati, de dobro gré. Še cló gospodje, ne le samo kmetje se dajo dostikrat takóle zmotiti in goljufati. Vém, in povém vam en izgled blizo ipavske doline: Ukazal si je namreč nekdo v gosposki suknji barigljico dobriga, stariga štajarca perpeljati iz Ljubljane. Voznik mu ga je za res kupil, tode na cesti ga nesreča zadene, de se mu posóda odmaší in vino čisto čisto iztêče. De bi mu vender prazne barigljice nazaj ne perpeljal, jo na poti skozi Ipavo napolni z dobrim, ne še léta starim ipavcam. Trepetaje gospodu barigljico z vinam odda, kér se je bal, de bo njegova goljufija spoznana in razodeta. In glejte čudo! gospod jo je terdil, de še nikdar ni takó dobriga štajarca pil! Ravno taka, pa še bolj pogostama, se tudi na Gorenskem godí.

De pa nekte vina vašim glavam in želodcam niso zdrave, vam rad verjamem, pa tega ni vzrok sploh ipavec, ampak velikoveč preobilno ožépljenje in nenasitena lakomnost nekterih vinovoznikov, ki mnoge berljuze delažo, kér tudi take vina, ki se ne ljubijo, po sili

žénijo, ali pa še z vodo kersujejo, in takó po eni pípi dobro in slabo vino na visoko ceno točijo.

J. P. terd Gorenc.

Pojdi rakam žvižgat, Rabi!

Rabi Hirš Dænemark, ki je nekako pred dvema letama v Ljubljani bil, je bil letas prišel zopet svoje čuda prodajat. Unikrat so se bili gledavci prepričali, de ta Rabi sleparsko rabi; zdaj pa se je še bolj pokazalo, de on veliko obljubi, pa malo spolni. Takrat so bile Novice sicer nekaj od njega povedale; de se pa svet ne bo dajal njegovimu obetanju speljati, naj bravci še tole zvedó:

1. Prečudni Rabi je obetal v oznanilu, de bo v slehernih hebrejskih bukvah, kakoršnih poprej ni vidil, vsako mesto précej na pamet (iz glave) povedal, de mu bodo gledavci le stran in pa število verstie povedali. — Pa ni bilo takó, temuč, de mu učenost ni ušla, je mogel bukve sam v roke vzeti, v njih poprej nekoliko semtertje prebirati, si gredé kako besedico s svojim ojstrim očesam vjeti, in v tisti kraj — kakor je znati — nevidama svoj špičasti nohtíček vtakniti, potim ravno tisto stran pogledavcam naproti sam odpreti, ter na videz za stran bukev, in število verstie prašati. Per vsim tim se mu je večkrat umetnija spakedrila. De je bilo le sleparstvo, se iz tega razodene, de ni mogel več naprej povedati, kot le tiste besede, ki jih je z očesam stáknil.

2. Je obljubil, de bo rekel z iglo neko število listov v hebrejskih, sebi popolnoma neznanih (učenimu Rabitu?!!) bukvah prebósti, in, ne de bi v bukve pogledal, bo povedal besede, skozi ktere je igla šla. — Tudi to je nekoliko drugači rabil: vzel je namreč bukve, v njih prebiral, si neko stran z očmi in s perstam urno vjel, in rekel enimu pričijočih, bukve pogledavcam naproti zaperte obernivši, tje iglo vtakniti, kjer je on svoj gibčni perstíček deržal; potém je povedal besedo, ki jo je bil poprej z očmi spazil, in ukazal iglo ondi vtakniti.

3. Je v oznanilu obetal, še marsiktere reči pokazati, ki so iz dežele čuda in mraka; pa vsiga tega ni hotlo nič na dan priti.

Ko je po mestu gledavcov iskal za svojo umetnijo, ni hotel biti uni Rabi, ki smo ga pred dvema letama vidili, ampak le učenik uniga. — Rekel je, de je on škof 60,000 Izraelcov; svétjemo mu torej, naj gré svojo lačno čedo past, ter jo kaj pametniga učiti; ne pa s tacimi burkami ljudi slepiti. — Dolžnost nas je vezala, toliko od njega povedati, de ga bodo poznali, kamor pride s svojim želtovim in mólovim blagam. Pojdi rakam žvižgat, Rabi!

L. in J.

Sadna razstava,

ki se je v pondeljki začéla, je v Križankih v prvim nahišji od 8 — 12, in od 2 — 5 viditi. Gospóda in kmetje, stari in mladi, pridite jo ogledovat!

Današnjimu listu je perdjan sedem in dvajseti del kemije.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	2. Kozoperska.		27. Kimovca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	46	2	40
1 » » banaške...	2	55	2	45
1 » Turšice.....	1	45	1	41
1 » Soršice.....	—	—	2	5
1 » Reži.....	2	13	2	25
1 » Ječmena.....	1	31	1	20
1 » Prosa.....	1	54	1	20
1 » Ajde.....	1	34	1	40
1 » Ovsá.....	—	53	—	48